

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII DLA GMINY ZABIERZÓW NA LATA 2010-2013.

ROZDZIAŁ I

I. Wstęp

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii jest sporządzony na podstawie Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. nr 179, poz. 1485).

Współczesność przyniosła nowe podejście do narkotyków ponownie wprowadzając podział na narkotyki miękkie i twarde. Promocja marihuany jako środka nieuzależniającego i bezpiecznego. W środowiskach młodzieżowych ograniczono pojęcie narkotyku do pochodnych opiatów i amfetaminy. Narkotyki dyskotekowe(marihuana, piwo i ekstazy) zostały uznane anormalne substancje których używanie wiąże się tylko z chęcią poprawienia zabawy. Środowisko młodzieżowe cechuje brak odpowiedzialności i myślenia w kategoriach formalno-prawnych o odurzaniu. Młodzież nie ma świadomości łamania prawa i popełniania przestępstw przez odurzanie się i dystrybucję środków odurzających. Badania prowadzone przez psychologów sprawdzające przyczynę sięgania przez młodych ludzi po narkotyki pokazują szeroki wachlarz powodów, wśród których zasadnicze znaczenie ma oparcie i więzi rodzinne. Dane statystyczne pokazują te zależności:

- 1) 16% dzieci wychowujących się w pełnych rodzinach i gdzie nie zachwiane są więzi rodzinne sięga po alkohol i narkotyki
- 2) 32%, gdy jeden z elementów równowagi rodzinnej zostanie zachwiany
- 3) 42% mieszkających tylko z rodzicem i nie posiadających silnej więzi z matką, sięga po alkohol i narkotyki

Młodzież sięga nie tylko po środki zabronione prawem, często zaopatruje się w środki psychoaktywne kupowane w sklepach. W majestacie prawa pojawiły się w Europie i w Polsce sklepy, które sprzedają tak zwane „dopalacze”. Sprawa „dopalaczy” stała się głośna, gdy w sierpniu 2008 w Łodzi otworzono pierwszy sklep. Zdaniem ekspertów zażywanie dopalaczy może powodować niekorzystne skutki zarówno społeczne, jak i zdrowotne. “Dopalacze mogą Cię wypalić -Poznaj fakty” pod takim hasłem Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii prowadzi akcję profilaktyczno-edukacyjną mającą uświadomić, jakie faktyczne zagrożenie dla młodych ludzi niesie używanie dopalaczy. “Dopalacze” to termin nieposiadający charakteru naukowego. Używa się go potocznie dla nazwania grupy różnych substancji lub ich mieszanek o działaniu psychoaktywnym, niezajdujących się na liście substancji kontrolowanych przepisami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Sprzedaż tych substancji odbywa się w sklepach tzw. “smart shops”. Nazwa pochodzi od rzekomych własności sprzedawanych substancji reklamowanych jako usprawniające funkcje poznawcze. Sklepy te oferują literaturę o narkotykach, akcesoria dla narkomanów (lufki, fifki, fajki, wagi..)

oraz rozmaite substancje psychoaktywne. Oficjalnie nikogo nie zachęcają do zażywania tych specyfików, działają jako sklepy dla kolekcjonerów. Dopalacze w Polsce były przez dwa lata dostępne przez internet, teraz można je kupić w kilkudziesięciu sklepach na terenie kraju. Liczba takich sklepów będzie pewnie rosła-działają one bowiem dopiero ponad rok. Młodzież zażywająca dopalacze opisuje, że ma po nich halucynacje, "zjazdy" albo stany niekontrolowanej euforii. Rodzice i wychowawcy mało wiedzą o zagrożeniach, też dlatego, że to co legalne wydaje się być nieszkodliwe. Problem da o sobie znać za kilka lat, kiedy trzeba będzie leczyć uzależnionych od dopalaczy.

II. Cele szczegółowe programu

- 1) Zwiększenie zaangażowania społeczności lokalnych w zapobieganiu używania środków psychoaktywnych,
- 2) Podniesienie poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów związanych z używaniem środków psychoaktywnych,
- 3) Pogłębienie wiedzy na temat psychospołecznych uwarunkowań narkomanii,
- 4) Zwiększenie liczby kompetentnych realizatorów działań profilaktycznych,
- 5) Zwiększenie liczby i zróżnicowania dostępnych programów profilaktycznych uwzględniających problematykę zapobiegania narkomanii,
- 6) Zwiększenie dostępności świadczeń w zakresie leczenia, rehabilitacji i ograniczania szkód zdrowotnych poprzez rozwój specjalistycznych placówek i programów,
- 7) Ograniczenie dostępności narkotyków dla indywidualnych użytkowników,
- 8) Poprawa współdziałania odpowiednich służb,
- 9) Stworzenie zintegrowanego systemu informacji o narkotykach i narkomanii,
- 10) Ocena i interpretacja trendów epidemiologicznych (rozmiary zjawiska, wzory używania, zachowania ryzykowne) oraz identyfikacja nowych zjawisk na scenie środków odurzających i związanych z tym nowych zagrożeń.

ROZDZIAŁ III

Zadania Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

Zadanie 1.

Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem

- 1) Konsultacje dla osób uzależnionych i współuzależnionych od narkotyków (psycholog)
- 2) Opracowanie ulotki informującej o tym gdzie szukać pomocy w przypadku eksperymentowania ze środkami psychoaktywnymi, jak również gdzie leczyć uzależnienie.

Zadanie 2

Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.

- 1) Spotkania w szkołach z rodzicami-przekazanie im podstawowej wiedzy o dopalaczach i innych substancjach psychoaktywnych (wszystkie klasy gimnazjum oraz rodzice uczniów kl VI szkół podstawowych)
- 2) Koordynowanie działań dotyczących pomocy rodzinom, w których występują problemy narkomanii, poprzez współpracę z Policją, GOPS, przedstawicielami ochrony zdrowia, szkołami i organizacjami pozarządowymi i osobami fizycznymi realizującymi programy przeciwdziałania narkomanii.

Zadanie 3.

Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo – rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach, opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych

- 1) Organizowanie na terenie szkół programów oraz przedstawień profilaktycznych dla dzieci i młodzieży.
- 2) Przeprowadzanie lokalnych i regionalnych kampanii edukacyjnych na tematy związane z problemem narkomanii oraz współdziałanie w ogólnopolskich kampaniach medialnych dotyczących tej tematyki.
- 3) Wspieranie działań profilaktycznych o charakterze rozrywkowym, sportowym itp. dla dzieci i młodzieży w szczególnie sposób eksponujący szkodliwość narkotyków.
- 4) Zakup i rozprowadzanie materiałów informacyjno – edukacyjnych (książki, kasety, płyty DVD, broszury, ulotki itp.)
- 5) Prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych w szkołach na terenie Gminy.

Zadanie 4.

Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii.

- 1) Dofinansowanie szkoleń i kursów specjalistycznych w zakresie pracy z dziećmi i młodzieżą z rodzin, w których występuje problem narkomanii
- 2) Finansowanie szkoleń z zakresu problemów narkomanii członków GKRPA
- 3) Organizowanie szkoleń dla nauczycieli .

ROZDZIAŁ IV

Realizatorzy Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

- 1) Inspektor ds. profilaktyki alkoholowej.
- 2) Inne podmioty, którym zlecone są zadania gminnego programu przeciwdziałania narkomanii.